

gen endvidere søge de samfundsøkonomiske konsekvenser heraf belyst. Jeg forventer, at regeringen kan modtage en rapport herom i løbet af foråret 1995.

For at opsummere: Regeringen har reageret med det samme i denne sag. Jeg har i dag redegjort for de initiativer, som vi har taget. Jeg har samtidig i dag indbudt repræsentanter for Folketingets partier til et møde i morgen i Statsministeriet – et møde, som jeg i øvrigt allerede bebudede efter et tilsvarende møde den 3. oktober 1994. På mødet i morgen vil vi i samråd med Folketingets partier drøfte den nærmere tilrettelæggelse af det opfølgende arbejde; det skal nemlig gå ordentligt til.

Med beslutningsforslaget om undersøgelsesrettens nedsættelse tilstræbte vi, som alle kan huske det, at opnå enighed her i Folketinget. Det lykkedes ved en fælles indsats. Jeg håber, at der fra alle sider fortsat vil blive vist vilje til, at vi i et samarbejde kan nå fuld afklaring og ansvarsplacering i denne sag.

Forhandling

Thor Pedersen (V):

Jeg vil gerne takke statsministeren for redegørelsen og også anerkende, at det er utrolig meget, statsministeren gerne vil undersøge. Desværre må jeg konstatere, at det eneste, statsministeren ikke vil, er at forholde sig til det, vi konkret ved, det, der vedrører skatteministerens rolle i sagen om Himmerlandsbanken, og det er jo hele problemstillingen, og det er hele baggrunden for, at vi har rejst denne forespørgselsdebat i dag.

Jeg vil gerne præcisere, at det for os er beskæmmende for det danske demokrati og folkestyre, at vi er nødsaget til at have en forespørgsel som denne her i dag. Men det er vi, alene fordi den nuværende regering ligesom i øvrigt rødkløverregeringen har valgt sin helt egen fortolkning af begrebet politisk anstændighed. Hvordan er vi kommet så langt, at vi kan have en regering, der tror, at det at have ret er et spørgsmål om at kunne mønstre 90 mandater i Folketinget? Vi har en lovgivende forsamling, hvor retten til at lovgive findes hos flertallet, men flertallet har ikke ret til at undertrykke, hvad der er ret.

Venstre var medforslagsstiller til beslutningsforslaget, der var grundlaget for den undersøgelsesret, som nu har afgivet sin beretning. Og

vi var det, fordi vi mente, at der var givet et ubetinget tilsagn til Spar Nord om et skattemæssigt fradrag på 173 mio. kr., og vi var det, fordi vi mente, at det var krystalklart, at skatteministeren havde truffet en ulovlig beslutning – men skatteministeren benægtede begge dele.

Vi beklagede også dengang, at det skulle være nødvendigt med en undersøgelsesret; men nu har retten talt, og retspræsidenten har i klare – prisværdigt klare – vendinger fastslået, at der var tale om en ulovlig beslutning, og at der var givet et bindende tilsagn til Spar Nord.

Hvis man tænker tilbage, så var undersøgelsesretten i øvrigt et forsøg fra statsministerens side på at redde skatteministeren. Statsministeren fremhævede jo dengang, at alt var undersøgt, og at alt i øvrigt var, som det skulle være. Nu har statsministeren så fået konklusionen fra undersøgelsesretten, nemlig at skatteministeren har begået uret. Nu er det en kendsgerning, at statsministeren havde uret i sin holdning til skatteministerens beslutning.

Og hvad var så statsministerens første reaktion? Ikke så meget som en beklagelse. Nej, konkluderede statsministeren, der var ingen grund til at gøre noget, for nu var alt jo afklaret. Men vi må spørge: Hvad var afklaret? Jo, at skatteministeren traf en klart ulovlig beslutning og var ansvarlig for en ulovlig administration.

Nu forstår jeg så, at statsministeren ønsker en ny undersøgelse, men det er stadig ikke ganske klart om hvad, når det gælder skatteministerens rolle, og jeg vil gerne bede statsministeren svare helt præcist på, om statsministeren ikke er enig i de konklusioner, som undersøgelsesretten drager.

Jeg vil også bede statsministeren svare på, om statsministeren ikke er enig i, at skatteministeren har begået en ulovlighed. Eller er det sådan, at statsministeren mener, at skatteministeren har talt sandt?

Statsministeren forsøger her at inddrage et problem omkring Bikuben og siger, at det skal vi også undersøge, for det er jo optrykt i beretningen fra undersøgelsesretten. Ja, det er det jo, fordi retsformanden har villet være overordentlig hjælpsom ved netop at vise, at der ingen sammenhæng er på de helt afgørende områder, hvor Folketingets medlemmer har rejst kritik af skatteministeren og regeringen.

Det fremgår jo helt krystalklart af de optrykte bilag, at Bikuben i forbindelse med overtagelse af Bornholmerbanken ikke havde fået et ubetinget fradrag, sådan som Spar Nord havde fået.